

Az elfogadhatatlansági határozat ellen benyújtott keresetének alátámasztására a felperes különösen az alábbiakra hivatkozik: i) a határozatok alapjául szolgáló hibás tényekre; ii) a személyzeti szabályzat 90. cikke (1) és (2) bekezdése tartalmának és értelmének megsértésére; iii) ellentmondásokra; iv) a határozatok nem egyértelmű jellegére; v) a személyzeti szabályzat 42a. cikke tartalmának és értelmének megsértésére; vi) az általános végrehajtási szabályok 2. cikke tartalmának és értelmének megsértésére; vii) az ítélkezési gyakorlat megsértésére; viii) a személyzeti szabályzat 25. cikke tartalmának és értelmének megsértésére; ix) az arányosság, a jogos bizalom, az egyenlő bánásmód és a jogbiztonság elvének sérelmére, valamint az érdekek összhangba hozatalára vonatkozó elv megsértésére, a munkáltató tájékoztatási kötelezettségének megsértésére, valamint a gondos ügyintézés elvének megsértésére; x) a kinevezésre jogosult hatóság azon állítására vonatkozó bizonyíték hiányára, mely szerint a felperes által benyújtott kérelem az F-51/05. sz. ügyhöz tartozik.

A felperes szintén előadja, hogy álláspontja szerint kérelme érdeméről kedvező határozat hozható. Mindezen felül különösen egy olyan új helyzetre hivatkozik, amely indokolttá teszi egy (akár visszaható hatályú) új kérelem benyújtását a személyzeti szabályzat 42a. cikkének tartalma és értelme, az általános végrehajtási rendelkezések, illetve különösen annak 2. cikke (4) bekezdése, valamint a személyzeti szabályzat 35., 36., 59. és 62. cikke és a fenti x) pontban említett jogelvek alapján.

(¹) HL C 217., 2005.9.3. (az ügyet eredetileg az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságánál T-249/05. számon vették nyilvántartásba, majd 2005. december 15-i végzéssel áttették az Európai Unió Közzszoalati Törvénysekéhez).

(²) HL C 154., 2006.7.1.

2006. július 21-én benyújtott kereset – Duyster kontra Bizottság

(F-81/06. sz. ügy)

(2006/C 261/70)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Tineke Duyster (Oetrange, Luxembourg) (képviselők: W.H.A.M. van den Muijsenbergh ügyvéd)

Alperes: Európai Közösségek Bizottsága

A felperes kereseti kérelmei

- A Közzszoalati Törvénysek nyilvánítsa a kereset egészét elfogadhatónak;
- a Közzszoalati Törvénysek semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2005. november 8-i és 2006. május 11-i határozatát;
- a Közzszoalati Törvénysek ítéljen meg a felperesnek kártérítést az általa elszenvedett károkért;
- a Közzszoalati Törvénysek másodlagosan egészben vagy részben adjon helyt a fenti kérelmeknek, vagy hozzon a felperes 2005. július 5-i és július 13-i kérelmében foglaltaknak helyt adó határozatot;
- a Közzszoalati Törvénysek az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az F-51/05.⁽¹⁾ és F-18/06. sz.⁽²⁾ ügyekben a felperes már vitatta, hogy a Bizottság őt először 2004. november 1-től 2005. április 30-ig tartó időszakra helyezte szülői szabadságra, majd 2005. november 17-i levelében a szülői szabadság kezdeteként 2004. november 8-át jelölte meg.

Jelen ügyben a felperes támadja a Bizottság azon határozatait, amelyekkel mint elfogadhatatlant, elutasította a felperes által az EK 288. cikk és a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott, a Bizottság hivatali szerveinek állítólagos gondatlan intézkedéseivel okozott mintegy 50 jogsértésből eredő kár megtérítése iránti kérelmeket.

Az elfogadhatatlansági határozatok ellen benyújtott keresete alátámasztására a felperes különösen az alábbiakra hivatkozik: i) a határozatok alapjául szolgáló hibás tényekre; ii) a személyzeti szabályzat 90. cikke (1) és (2) bekezdése tartalmának és értelmének megsértésére; iii) ellentmondásokra; iv) a határozatok nem egyértelmű jellegére; v) arra, hogy a kinevezésre jogosult hatóság tévesen értelmezi vagy alkalmazza az EK 288. cikkével és a személyzeti szabályzat 90. cikkével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatot; vi) a kinevezésre jogosult hatóság hibás érvelésére; vii) az arányosság, a jogos bizalom, az egyenlő bánásmód és a jogbiztonság elvének sérelmére, valamint az érdekek összhangba hozatalára vonatkozó elv megsértésére, a munkáltató tájékoztatási kötelezettségének megsértésére, valamint a gondos ügyintézés elvének és a jogorvoslathoz való jog megsértésére.

(¹) HL C 217., 2005.9.3. (az ügyet eredetileg az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságánál T-249/05. számon vették nyilvántartásba, majd 2005. december 15-i végzéssel áttették az Európai Unió Közzszoalati Törvénysekéhez)

(²) HL C 154., 2006.7.1.